

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/117/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119209594
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119209594.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v spore žalobcu: Slovenská republika - Regionálna veterinárna a potravinová správa Žilina, so sídlom Jedľová 44, 010 04 Žilina, IČO: 36144924, proti žalovanému: SALEM PREMIUM s.r.o., so sídlom 038 44 Borcová 6, IČO: 50 427 849, o zaplatenie 879,52 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21C/62/2019-101 zo dňa 07.05.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 843,22 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 843,22 € od 31.7.2019 do zaplatenia a rozhodol o nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ostatnej časti rozsudok prvoinštančného súdu ako odvolaním strán sporu nenapadnutý, ponecháva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 17,86 € s 8 % úrokom z omeškania ročne od 31.7.2019 do zaplatenia, 9,22 € s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 31.7.2019 do zaplatenia, 9,22 € s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne € od 31.7.2019 do zaplatenia, 843,22 € s 8% úrokom z omeškania ročne od 31.7.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z vykonaného dokazovania a oboznámenia sa s platnou právnou úpravou považoval za preukázané, že žalobca je orgánom štátnej správy vo veciach úradnej kontroly potravín, ktorý na základe zákona o potravinách vykonal u žalovaného úradnú kontrolu 27.5.2019, pri ktorej odobral vzorky výrobkov. Analýzou bolo zistené, že odobraté vzorky výrobkov - ovčej bryndze nezodpovedajú požiadavkám zákona a osobitných predpisov, následne preto žalobca vykonal aj úradnú kontrolu potravín nad rámec riadnej kontrolnej činnosti 12.7.2019. S vykonaním kontrol u žalovaného, odberom vzoriek a ich analýzy, žalobcovi vznikli náklady, ktoré žalovanému vyfakturoval v súlade so zákonom o potravinách a nariadením vlády č. 493/2008 Z.z. Povinnosť žalovaného nahradiť vzniknuté náklady vyplýva z § 20 ods. 4, 5 zákona o potravinách. Napriek tomu žalovaný faktúry v lehote splatnosti nezaplatil. Za preukázané súd považoval, že výška vyúčtovaných nákladov v jednotlivých faktúrach bola uplatnená v súlade so zákonom o potravinách a nariadením vlády č. 493/2008 Z.z. upravujúcim výpočet výdavkov orgánov úradnej kontroly potravín. Faktúrou č. 4157001243 vo výške 9,22 € a faktúrou č. 4157001244 vo výške 9,22 € boli žalobcom vyúčtované náklady za vykonanie odberov 4 úradných vzoriek dvoma inšpektorkami žalobcu dňa 27.5.2019 v čase od 11:00 do 12:00 hod. Výška poplatku za odber vzoriek vykonaná jedným inšpektorom pozostávala z hodinovej sadzby inšpektora a skutočných cestovných nákladov: 8,66 € + 0,56 €, celkovo v sume 9,22 €. Faktúrou č. 4157001245 boli žalobcom vyúčtované náklady spojené s laboratórnym vyšetrením 4 vzoriek a ich analýzou v celkovej výške 843,22 € pozostávajúcej zo sumy 146 € za analýzu vzorky podľa protokolu o

skúške č. 9114/2019 VPÚ Dolný Kubín, zo sumy 146 € za analýzu vzorky podľa protokolu o skúške č. 9112/2019 VPÚ Dolný Kubín, zo sumy 290,61 € za analýzu vzorky podľa protokolu o skúške č. 9655/2019 VPÚ Bratislava a zo sumy 290,61 € za analýzu vzorky podľa protokolu o skúške č. 9655/2019 VPÚ Bratislava. Faktúrou č. 4157001242 vo výške 17,86 € boli žalobcom vyúčtované náklady za vykonanie dodatočnej úradnej kontroly potravín dvoma inšpektorkami dňa 12.7.2019 v čase od 10:30 do 11:30 hod, celková výška kontroly bola spoplatnená 2 x hodinovou sadzbou 8,66 € pre jedného inšpektora + skutočné cestovné náhrady inšpektorov zúčastnených na kontrole vo výške 0,54 € (základná náhrada + náhrada za spotrebované pohonné látky x počet kilometrov), celkovo 17,86 €. V nadväznosti na uvedené súd považoval nárok žalobcu za dôvodný v plnom rozsahu, vrátane nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, ktorých výška nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa obchodnoprávných predpisov odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na úspech žalobcu v spore.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Vytýkal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca si uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 843,22 € titulom faktúry č. 415001245 znejúcej na sumu 843,22 €, ktorou mali byť vyfakturované náklady spojené s laboratórnym vyšetrením 4 vzoriek a ich analýzou. Súd prvej inštancie nároku žalobcu vyhovel s poukazom na § 20 ods. 4, 5 a 6 zákona č. 152/1995 Z.z., čím dal za pravdu žalobcovi, ktorý iné argumenty na preukázanie svojho nároku čo do základu a výšky neprodukoval. Oponoval, že ustanovenie § 20 ods. 4, 5, 6 zákona č. 152/1995 Z.z. o spôsobe určenia sumy namietanej faktúry vôbec nepojednávajú, ak mali byť danou faktúrou vyfakturované náklady, ktoré mali žalobcovi vzniknúť, žalobca vôbec nepreukázal existenciu týchto nákladov. Ako vyplýva z protokolov priložených k žalobe, vyšetrenie vzoriek žalobca nerealizoval, ale tretie subjekty, žalobca mal preto priložiť faktúry vystavené týmito tretími osobami za účelom úhrady nákladov na vyšetrenie odobratých vzoriek. Žalovaný predložil v konaní faktúru vystavenú dodávateľom - Štátny veterinárny a potravinový ústav Dolný Kubín, odberateľovi - spoločnosti CHEESE TRADE s.r.o., kde za rovnaké vyšetrenie bola vystavená faktúra v sume 86,60 € s DPH, a teda namietol výšku žalobcom vystavenej faktúry a jej nedôvodnosť. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, žalobu žalobcu v časti o zaplatenie 843,22 € s príslušenstvom zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na znenie ustanovenia § 24 druhá veta zákona o potravinách, podľa ktorého, ak sa na základe analýzy zistí, že výrobok nezodpovedá požiadavkám tohto zákona alebo predpisov vydaných na jeho vykonanie, kontrolovaný subjekt (žalovaný) je povinný uhradiť náklady spojené s odberom vzorky a jej analýzou. Podľa § 20 ods. 5 zákona o potravinách pri nedodržiavaní osobitných predpisov sa vykonávajú úradné kontroly potravín nad rámec riadnej kontrolnej činnosti. Orgán úradnej kontroly potravín vyúčtuje prevádzkovateľovi zodpovednému za nedodržiavanie predpisov výdavky vyplývajúce z týchto dodatočných úradných kontrol potravín. Z tohto dôvodu RVPS Žilina vykonala dodatočnú úradnú kontrolu potravín za účelom overenia dodržiavania potravinového práva na základe zistenia nevyhovujúcich laboratórných vyšetrení ovčej bryndze. Vykonávanie laboratórnej a klinickej diagnostiky a skúšania na území SR, ktoré vychádza z požiadaviek iných zákonov a predpisov, aj z požiadaviek zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov, v súlade s Nariadením (ES) č. 178/2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje sa Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú sa postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín. Štátny veterinárny a potravinový ústav v Dolnom Kubíne na základe kontraktu uzatvoreného s Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR bolo ako úradné laboratórium poverené na vykonávanie laboratórných analýz, testov a diagnostík na vzorkách odobratých počas úradných kontrol. V kontrakte je stanovený objem finančných prostriedkov pre potreby ústavu na základe rozpisu rozpočtu ministerstva na príslušný rok, ktorý bol schválený vládou a parlamentom SR (je zverejnený v centrálnom registri zmlúv). Ministerstvo poskytuje ústavu na riešenie úloh pravidelné mesačné zálohy podľa zákona o Štátnej pokladnici vo výške 1/12 celkového ročného objemu príspevku. Na základe metodického pokynu Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR Bratislava o postupe odberu vzoriek a laboratórneho vyšetrenia produktov živočíšneho pôvodu pri úradných kontrolách RVPS Žilina vypracuje plán odberu vzoriek pre príslušný kalendárny rok rovnomerne rozdelený na obdobie celého roka. Ústav pravidelne mesačne zasiela RVPS Žilina na odsúhlasenie odpočet za vykonané analýzy odobratých vzoriek v predchádzajúcom mesiaci vyjadrený v počte aj vo financiách. Ak sa analýzou zistí, že dodaná vzorka nevyhovuje požiadavkám legislatívy, RVPS Žilina postupuje v súlade s § 20 ods. 4 zákona o potravinách. Uhradené finančné prostriedky sú

príjmom štátneho rozpočtu. Zdôraznil, že právny nárok na úhradu predložených faktúr preukázal. Pokiaľ ide o náklady na analýzu vzoriek v úradných laboratóriách, priložené Protokoly o skúškach obsahujú presné sumy, ktoré sú hradené úradnému laboratóriu za analýzu úradných vzoriek príslušnými orgánmi úradnej kontroly potravín v súlade so Sadzobníkom laboratórnej diagnostiky schvaľovaným Štátnou veterinárnou a potravinovou správou SR na príslušný kalendárny rok v platnom znení. Uviedol, že žalovaný uhradil dňa 29.5.2020 faktúru č. 4157001243 v stanovenej výške 9,22 € - poplatok za vykonanie odberu úradnej vzorky v súlade s § 20 ods. 4 zákona č. 152/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (č. protokolu o odbere vzorky 269608/02, 269605/02), ktorá nevyhovela požiadavke platnej legislatívy za každú aj začatú hodinu práce inšpektora podľa § 1 písm. c) Nariadenia vlády SR č. 493/2008 Z.z. a faktúru č. 4157001244 dňa 29.5.2020 v stanovenej výške 9,22 € - poplatok za vykonanie odberu úradnej vzorky v súlade s § 20 ods. 4 zákona o potravinách (č. protokolu o odbere vzorky 269608/01, 269605/01), ktorá nevyhovela požiadavke platnej legislatívy za každú aj začatú hodinu práce inšpektora podľa § 1 písm. c) Nariadenia vlády SR č. 493/2008 Z.z. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného o analýze vzorky spoločnosti CHEESE TRADE s.r.o., ktorá má byť zmluvným partnerom žalobcu, táto skutočnosť mu nie je známa, RVPS Žilina nemá uvedenú spoločnosť ako zmluvného partnera, ani nezastáva názor, že výška faktúry č. 4128062495 vystavená žalovaným je nedôvodná v zmysle tvrdenia žalovaného v podanom odvolaní.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

5. Odvolací súd súc viazaný rozsahom podaného odvolania preskúmal rozsudok prvoinštančného súdu iba v rozsahu odvolaním napadnutého výroku, ktorým prvoinštančný súd žalovanému uložil žalobcovi zaplatiť 843,22 € s príslušenstvom titulom faktúry č. 415001245, ktorou boli fakturované náklady spojené s laboratórnym vyšetrením 4 vzoriek a ich analýzou. V ostatnej časti, ktorá odvolaním žalovaného napadnutá nebola, odvolací súd ponechal rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

6. Po preskúmaní veci v odvolaním napadnutej časti odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd nevykonala dostatočné dokazovanie a následne ani nedospel k správnym skutkovým zisteniam a správne právnemu posúdeniu veci, pokiaľ bez ďalšieho i napriek námietkam žalovaného žalobe žalobcu v odvolaním napadnutej časti vyhovel a ním uplatnený nárok mu i s príslušenstvom priznal.

7. Z ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách síce vyplýva, že orgán úradnej kontroly potravín neposkytuje náhradu za odobraté vzorky a ak sa na základe analýzy zistí, že výrobok nezodpovedá požiadavkám tohto zákona alebo predpisov vydaných na jeho vykonanie, kontrolovaný subjekt je povinný uhradiť náklady spojené s odberom vzorky a jej analýzou. Zároveň ustanovenie § 3 Vyhlášky č. 493/2008 Z. z. o výpočte výdavkov orgánov úradnej kontroly potravín v odseku 5 stanovuje, že ak je súčasťou kontroly podľa § 1 odber vzoriek okrem výdavkov podľa odseku 1 orgánom úradnej kontroly potravín a orgánom veterinárnej správy, sa uhrádzajú aj náklady spojené s analýzou týchto vzoriek príslušnému úradnému laboratóriu. Podľa názoru odvolacieho súdu však nepostačuje uvedenie súm za vykonanie analýzy iba v protokole o skúške, ktorým konkrétne skúšobné laboratórium cenu za skúšku vyčíslilo, ale je potrebné doložiť príslušný sadzobník, z ktorého účtované sumy vyplývajú a taktiež popísať rozpis úkonov, ktoré boli v rámci analýzy vzoriek vykonané. Iba tak bude možné posúdiť, či konečná účtovaná suma za vykonanie analýzy zodpovedá i úkonom laboratória, ktoré v súvislosti s analýzou uskutočnilo a taktiež sadzobníku, ktorým boli jednotlivé úkony laboratória spoplatnené.

8. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonala žalovaným navrhované dôkazy a zároveň nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom. Rozsudok prvoinštančného súdu preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) v odvolaním napadnutej časti a vo výroku o trovách prvoinštančného konania zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil v súlade s ustanovením § 391 ods. 1 CSP prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní prvoinštančný súd vyzve žalobcu na doloženie rozpisu jednotlivých úkonov, ktoré boli vykonané príslušnými laboratóriami v súvislosti s analýzou vzoriek a príslušný sadzobník, ktorým boli spoplatnené. Až po doplnení dokazovania v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu prvoinštančný súd vo veci opätovne podľa výsledku dokazovania rozhodne.

9. V spojitosti s tým potom odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti rozhodnutia. Vo výrokoch, ktoré odvolaním strán sporu napadnuté neboli, ponechal rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

10. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)